

MAGYAR KURIR

[Bétsből, Keddén, Januarius' 25-dikén 1820.]

Württembergi Királyság.
Itt nagy az öröm. Stuttgartból így
irtak Jan. 15-dikén: —

„Az a' nagy nap, mellyen a' Király és nép, a' magok eddig esmeretlen, Státusi magasabb életre való öszszcsatoló-dássokat inneplik, elkövetkezett!... Ma a' Rendek' gyűlésének kinyittatása által a' Constituzió az életre elé szollittatott, 's a' Württembergi becsületes népnek megígértetett telyes polgári koszoru, a' thronusból általadatott.... Aldott légyen Királyunk' neve!... Ezen nagy munka a' Mindenhatónak segítségül való hívásán kezdődött, folytattassék Isten' segedelmével. A' Király a' maga Udvarnokjai által kísértetvén 10 óraker templomba ment, a' hol T. Doktor *Flatt* Ur a' Sz. Pál Philippi-béliekhez küldött levelének 2-dik részét vévén-fel elmékedése' tárgyául, szép beszédet tartott; melly által a' Királyt és a' nép' képviselőit elkezdendő felséges munkájokhoz készítette 's megerőssítette. A' Király a' templomból vissza tért Udvarába, a' Ministerek pedig a' Titkos Tanácsosokkal 's a' két kamarabéli Rendekkel egygyütt, a' második kamara' szalájába mentek (melly az első kamara' szalájával egygyütt egy ezen czélra újan épített szép épületben van), 's a' karok a' nézők' számára megnyittattak. Herczeg *Hohenlohe-Öhringen* az első kamara' előlülője 25 tagokból álló kövecséget nevezett-ki, hogy a' Királyt a' Rendek' házához lejendő megérkezésekor fogadja, melynek

véghezmenetelével megízente az előlülő ő Felsőgének, hogy a' Rendek az ő Felsőge felséges parancsolatjának meghallására várokozna. A' Király' megérkezését ágyuk' dörgése és *Éljen Wilhelm Király!* kiáltások jelentették. Az egész gyűlés felkelvén fogadására ment ő Felsőgének, 's ezen kamara' szalájába bekísért, 's itt ismét ezen kiáltás: *Sokáig éljen!* harsogtatta a' kárpitokat. —

„A' Király thronusába ülvén, parancsolt a' Belső Ministernek, hogy az esküvést közönségesen és fennszóval olvasa-fel. Az előlülő, helyéről a' thronus' elébe kilépvén, a' felolvasatott esküvést letette, 's ugyan azt a' Rendek is, felállván, de helyeiken maradván, ezen felkiáltás által letették: *En erre megesküszöm.* Az előlülő azután a' thronushoz még közelebb menvén, a' Királlyal, a' ki neki jobb kezét oda nyújtotta, kezét fogott. Így cselekedtek minnyájan a' gyűlés' tagjai is az elejikke szabotott következés' rendje szerint. Mind ezek után beszédnek felolvasásához kezdett a' Király. Egy szerető bölcs atya beszéllett népének képviselőjéhez; sokaknak szeméikből hulló öröm könnyecpek mutatták ezt, de azt is, hogy a' bölcs szavak oly földbe hullottak, a' melyben jó gyümölcsöt teremhetnek. — *A' Király' beszédje e volt:* —

„Herczegi, Nagyságos, Nemes, Tiszteletreméltó, Kedves Hívek! A' Constituziónak szerencsés megkészlése után, ürvendező érzékenységgel szemlélem hűs-

ges Rendeimet magam körül, ma először
 összegyűlekezve lenni, a' végre, hogy
 vellem egygyütt, a' haza' javáról tanács-
 kozzanak. Azzal a' bizakodással jövök
 Rendeim' elejikke, a' melly engem' a'
 Württembergai néppel összehcsatol. Bel-
 ső kedves érzékenységgel adatott a' Con-
 stituziónak megkészülése után az Ország-
 nak minden résziről értésemre, hogy
 bizakodásom a' leghűségesebb szeretet-
 nek és jó hajlandóságnak nyilatkoztatása
 által visszazonoztatik; ezen nyilatkoztatás,
 hol a' Constituziónak megkészülése után
 tett útozásomban megfordultam, minde-
 nütt legszivesebb módon kifejeztetett. Az
 egységnek és bizodalomnak ezen lelke
 kezeskedik a' ti tanácskozásaitoknak szer-
 rences következéseiert. Ti azoknak tár-
 gyait, egyedül csak a' haza' szeretete ál-
 tal lelkesítettén, minden előítéletnélkül
 való esendességgel, minden felhozandó
 körülállásoknak megfontolásával fogja-
 tok megítelni. Én a' haza' jóvára célzó
 minden kérelmeiteket és kívánságaitokat
 készséggel meg fogom halgatni minden-
 kor, 's végzéseimben csak a' nép' jóvát
 fogom szemem előtt hordozni. —

„Ministereimre van bizattatva, hogy
 különbkülömbféle törvényjavallásokat
 terjeszsenek előtekbe, 's titeket ezeken
 kívül az Orzágnak némelly egyéb ügye-
 bajos dolgaiban is, mint a' milyen meg-
 nevezve a' Státus' adósságai' új tartomá-
 nyainkra eshető részének felosztatása, ta-
 nárszó munkálkodásra meghivjanak. Ti,
 mint remélem, a' mi finantziái állapo-
 tunkat, másokkal való összehasonlítás-
 ban, nom mirdén megelégedés 's meg-
 nyugvás nélkül fogjátok megérteni, 's
 hallani, hogy az én iparkodásaim, mel-
 lyeket a' Státus' hitelének fentartatására
 's felelevenítésére tettem, kedvező kö-
 vetkezéssel jutalmaztattak-meg. A' sokáig
 tartott hadakozás után, a' példanélkül
 való minden féle fogyatkozás, most pe-

dig oly nagy bőség mellett, melly ma-
 gának a' földtulajdonosnak is terhes, még
 most is feles áldozat-teleket kívánnak
 a' közönséges terhek. Az én országlás un-
 nak egygyik vezér princípiuma minden-
 kor a' Státus gazdasága' különbblatomb
 ágaiban való kiméllés legyen. Én a' pél-
 daut való előlmenetelt Országlak köte-
 lességének tartom; de a' böles kiméllés
 se' egyszerűben nagyon sileres; ez is tisz-
 telni tartozik a' feivalott elkötelezések
 (a' tett ígéretek); ezen kiméllésnek
 nem kell a' Státusra nézve ártalmasabb-
 nak lenni, mint magok a' terhek, mel-
 lyeket a' kiméllés által el akarunk hárl-
 tani. Az a' munka, melly által ezen fon-
 tos célt megelégedéssel elérni lehet, a'
 jövendő idő fog inkább lenni, mint a'
 jelenvalóé; melly tekintetre nézve tulle-
 tek az adózáshoznak meghatározása, most
 tan csak is egy esztendőre fog kíván-
 latni.

„Az a' systema, melly szerént fegy-
 veres seregünket mostan esztendőnkert
 teljes számba szoltuk pótolni, 's a' melly-
 nek jó következesei már csak most is ör-
 vendetesen mutatják magokat, minden
 esztendőnkert bizonyos résznyi megújít-
 tatást teszen szükségessé. A' Hadi Mi-
 nister közleni fogja véltetek az én ezeránt
 való jóvallásaimat. Ezen jóvallások a'
 Státus' méltóságán és magában való fenn
 állhatásán fundáltattak; még különösöb-
 ben fundáltattak pedig azon kötelessé-
 ken, a' mellyek rajtuk, mint Német
 Szövetségbeli Fejedelmeken fekszenek, 's
 a' mellyeket én, mint altár melyüknek,
 oly egyenességgel teljesíteni fogok.

„A' közönséges adózáshoznak egyen-
 löbb 's azért igasságosabb mérséklés szer-
 rént való felosztatása, Württembergben
 egy nagyon sürgelő és nagyon éreztet-
 tett, de éppen ezért a' legterheesebb pro-
 blémák közé tartozó munka. A' ti be-
 látástokba 's hazafi buzgóságtokba hely-

heziletem bizodalmat az eránt, hogy ti ezen fontos tárgyra különös figyelmet fogtok fordítani.

„Legközelebbi munkátoknak azt tartom lenni, hogy mindennek előtte önn' foglalatoshodásaitok' rendjét 's módját határozzátok-meg, mellybéli munkátokat magannak mennél előbb beadattatni kívánom, hogy megfontolván 's megerősítvén, azokat azután a' határozott rendszabások szerént annál előmenetelesebben folytathassátok. Ohajtom, hogy ezek a' Constitúciónak, a' szeretetnek, és egymás eránt való bizodalomnak lelke által vezéreltessenek — így leszen osztán, hogy egy oly Országgyűlésnek példáját fogjátok mutatni, melynek nem abban fognak állani foglalatosságai, hogy magát az Orzáglószéknek ellene szegezze, mintha néli valamely más idegen tárgy ellen kellene tusakodni, hanem abban, hogy a' régi időkbéli kegyes törekedéssel, az Ország' Fejedelmével együtt, affelett tanácskozzék, hogy a' környülállások 's a' népnek jova mit kívánnyanak, a' melly felett egymással barátságosan megegygyezvén, az után, a' magok Fejedelmeknek megelégedésével megjutalmaztatva, honnyokba vissza térjenek, hogy hazafitársaik által háláadatos-sággal fogadtassanak, 's minden jelenlévőktől örömmel köszöntessenek. Így telyesítitek munkáitok által azt, a' mit tölletlek az az esküvés kíván, mellyet mostan az én hezeimbe letevétek, 's a' melly esküvésnek jelentése az én értelmemmel megegygyezőleg azt kívánnya, hogy a' Király és a' Haza' ügye, egymástól ne választassanak-el. Mikor mind ezeket elérjük, akkor én is elértem ohajtásom' ezelzésait! ekkor én egy szerénésés népnek holdogult atya fogok lenni.“

Az után a' gyűlés' előlütője tartott beszédet, melly által a' Királyhoz a' gyűlés' és haza' nevében köszönetet intézett.

Köszönetét ily érzékenyítő szavakon végezte: —“

„Ohajtuk, hogy az Orzágló Fejedelem és nép között való szép egygyesség öröklő fennálljon. Még a' késő Unokanokák is áldva fogják a' Felséged' nevét nevezni, midőn azok a' reménségek néli gyümölcsöket teremnek, a' mellyek most a' thronusból áldásoknak ígéréteivel sugárolnak-le mi hozzánk, kik a' tiszteletnek és háládatosságnak mély érzésével így kiáltunk-fel Felségedhez: *Sokáig éljen a' Király!*“

Orosz Birodalom.

Sándor Császár ismét egy oly cselekedet által tevé különben is dicsősséges nevét dicsősségesebbé, mellyért az ő magasztaltatása meszszeországokról hangzik vissza Petersburg felé, a' hol Dec. 24-dikén, mint születésének napján, ily *Ucast* hirdettetett-ki: —“

„Azon előadásból, mellyet a' mi Finántziai Ministerünk nekünk, a' mi 1820-ra kívántató költségeinkről és jövedelmeinkről előnkbe terjesztett, hathatós örvendezéssel szemléltük, hogy legszívünkönfekvőbb ohajtásunknak telyesítéséhez kezdhetünk hozzá, a' midőn azon adófizetécsek' terheit megkönnyebbíthetjük, mellyeket azon szorgató kéntelenség miatt, hogy a' Státus rendkívül való szükségének eleget tehossunk, egy ideig feljebb emelni kéntelenítettünk. A' békességnek, mellyet nekünk az Isteni gondviselés adott, többféle jótéteményei által a' mi jövedelmeink' kütfejei megnagyobbodtak, 's nekünk módot szolgáltatattak arra, hogy Státusunk' adósságainak bizonyos lábraállítatására esztendőnként Hatvan milliókat fordíthassunk; hogy vitéz seregeinknek zsoldjokat feljebb emelhessük; és hogy ma, minékutánna a' jövő esztendőre megkívántató minden közönséges

költségeinkről gondoskodtunk, 's azokra fundust határoztunk volna, hűséges alattvalóinkról való buzgó gondoskodásunknak is egy új bizonyosságát mutassuk, *terheit kevesítsük*, 's ily módon könnyebbekké tegyük nekik azon eszközöket, mellyek által ők a' magok állapotjokat a' mezei munka és szorgalmatoskodás különbözőkülömb ágainak virágoztatásával, boldogabbá tehetik. —

„Ehez képest parancsoljuk, hogy azon adózás, mellyet ők az 1812-dik esztendőben Februárius' 11-dikén kiadatott Manifestumnak creje szerént, az óta, mint hadi adót, minden tulajdoni jövedelmektől (milyenek a' földért fizetendő taksá, az esztendőnként levágódó fa, árendák, bérbeadások, fábrikai iparkodások) vagy egyéb szorgalmatoskodási intézetektől fizetni, tartoztak, az 1820-dik esztendő Januáriusának 1-ső napjától fogvást, megszünyenek; mert mi azt akarjuk, hogy ezen adózások többé ne hajtattassanak fel, és hogy az alattvalók ne tartozzanak a' magok jövedelmeiket, mint eddig elejikke szabattatva volt, bevallani. —

„Midőn mi, ezen minden földtulajdonra vettette volt, úgy nevezett Direct adózást, minden külömbség nélkül eltöröljük, reménljük és ohajtjuk, hogy ezen könnyebbülés, nemzeti gazdagságunknak, következőképpen Státusunk' boldogságának, gyarapittatásáraszolgáljon. —“

„Sándor.

A' Petersburgban volt Anglus Követ Lord Cathcart útját Londonba vevén, elvitte magával azon plánomot is, melly szerént az Anglia és Orosz Birodalom között lábra állítható kereskedést elintézték.

Frantzia Ország.

Az Országlószék megparancsolván,

hogy a' két Protestáns hitnélvő lakosokat Franciaországban szoros számba vegyék 's adják-be: ez, a' Liberalisoknak nagyon szemekbe tünt, 's a' Constitutzionel méltónak tartotta ezen tárgyra a' közönséget figyelmetessé tenni, a' XIV-dik Lajos uralkodásának azon időpontjára emlékeztetvén, melyben a' *Nantesi Edictum* megmásoltatott, vagy visszavétetett. Affélét feszegettek a' nevezett Ujságnak íróji, hogy ezen Edictumnak megmásoltatását, egyebek között a' Protestánsok' felszámláltatása is megelőzte volt, 's valyon nem lehetné most a' Gróf Decazes' intézeteinek is afféle következéseitől tartani, a' milyenek akkor lettek volt? *Boissy-d'Anglász* Francia Pair, 's az Országlószék által a' nem régen felállított Protestáns Biztosságnak is tagja, hogy ezen két féle Evangelicus hit' sorsosainak felelmeskedéseket eloszlassa, a' Constitutzionel' írójához egy levelet intézett, 's azt néhány más Párisi Ujságokban is kihirdetette, így vigasztalván őket: — „Az Urak a' magok Jan. 6-dikán költ Journáljokban azon eszközökről beszéllének, mellyek által a' Fő és Belső Minister azt kitanulni iperkodik, hogy a' Protestánsok' száma Franciaországban mennyire teljék, 's egyszersmind valami felelmeskedéseket is jelentették azeránt, hogy a' Ministernek ezen váratlan szorgalma, emé két vallású lakosainknak méltó nyughatatlankodást okozhatna. Én elégségesnek tartom a' Protestánsoknak megnyugtására azt megírni, a' mit azon indító okokról tudok, mellyek a' Fő Ministert ezen tárgyra nézve vezérlették. Tudniillik, minthogy a' Protestánsok' száma ezen országban sokkal nagyobb, mint az, az utolsó megszámláltatáskor feladatott, ezért az ő tulajdon magok jövokora hasznosnak lenni íteltetett, hogy voltaképpen tudni lehessen, mennyire teljék

számjok; a' hova járul, hogy a' Protestáns Consistoriumoknak és Egyházaknak, a' mellyek Franciaországban a' Státustól fizettetnek, jobb organizáltatására, elintéztetésére nézve, szükségesképpen tudni kell az Országlószéknek azt, hogy a' népnek Ily nagy része az Országban miképpen légyen széllyel oszolva. Azt is megemlíthetem, nem azért, hogy a' Ministeriumot mentsem, hanem csak, hogy igazat mondok, hogy a' Ministerek ezen felszámoltatást több Párisban lakó Protestánsoknak kívánságára rendelték, kiket ők gyakran meg szoktak a' Protestáns Egyházakat illető dolgokra nézve kérdezni. A' mi pedig különösen a' Fő (s Belső Ministert Gróf Decazes t) illeti, nekem úgy látszik, hogy azon Ministerek között, kiknek még eddig nálunk a' Protestáns Religióval valami dolgok volt, éppen ő légyen az, ki a' Protestánsok ügyében a' Constituziónak azon czikke-lyét, melly által minden Religiónak szabadság és oltalmaztatás ígértetett, legjobban érti és betöltetni, 's a' t.

Barras, az Ex-Direktor, még él, de mostanság nagyon beteg volt.

A' Heves Royalisták' újságlevélében a' Journal-des-Debatesben, nagyon hevesen kikél valamelyik Ultra a' Fő Minister Gróf Decazes halogatódzása ellen: — „A' napok, úgy mond, folynak, és, a' köz példabeszéd' frutzáig hasonlók egymáshoz. A' Ministerek halgatnak; a' Követek panaszolkodnak; a' Pairek zugolódnak; 's Franciaország békétlenkedik. Mikor lesz ennek vége? ezt kérdezték az emberek tegnap is tegnap előtt is egymástól — ezt kérdezik ma is — ezt fogják kérdezni holnap is, holnap után is. A' felelet ez: Deserre Ur beteg, 's mit tehetnek Decazes és Pasquier Urak Deserre Ur nélkül. Ez, nagy fatalitás ezen két Urakra nézve; de magára

Deserre Urra nézve is. De meg ne csalták valahogy magokat a' Minister Urak! Ha a' közönség eleintén ezen Ministeri halogatódzást elnézte is: ma más hangon beszéll, 's azt kezdi hinni, hogy Decazes és Pasquier Urakat, nem annvira a' Deserre Ur betegségére való barátsággi tekintetek indítják arra, hogy előre kijelentett jóvállásainak megtételét halogassák, mint az a' félelem, hogy nálánélkül az Ellenző részen nem győzedelmeskedhetnének. Igen de a' Királyi beszédben ígéret tétetett; ennek be kell tölteni; a' Korona' becsülete záloggúl adatott, gyalázat a' jutalma azon Ministereknek, kik egy nemzetet arra juttatnak, hogy Királya' szavában csak egy szempillantatig is kételkedjék! És kik azok, kik a' mi Ministereinkel ellenkeznek? nem a' Royalistákkal értettek-e ők egygyet a' Válosztási törvénynek megváltoztatása eránt? Igaz a', hogy, ha ők egyszerre, egy felől Manuel és Constant (ezek Liberálisok) ellen, más felől Lainé és Villele (ezek heves Royalisták) ellen küszködni kéntelenítetnek, ekkor elvesztek: ellenben, ha a' Választó törvényen oly változtatást tesznek, melly a' Royalistáknak leszen kedvező, már ekkor Lainé és Villele Urak az ő pártfogóikká lesznek; már ekkor csak a' Liberálisok fognak véleek szembe szállani, és ezen esetben ne féljenek Constant és Manuel Uraktól.

Egy Párisi levélben így rajzoltatnak le az ott most folyó környülállások: — „A' mi kamaráinknak üléseiről nagyon keveset irhatunk; 14 napoktól fogva csak a' nevelről láttatunk valamit felőlők tudni; semmi fontos tanácskozás által fel nem serkentődnek halálos álmokból. Azon kívül, hogy Minister Deserre Ur olyan beteg, hogy az Orvosok nyilatkoztatásai szerént a' kamaráknak ezen rendbéli ülés-

seik alatt semmi politikai vetekedésekben nem részesülhet, néhány napoktól fogva Gróf Decazes Ur is ágyba esett. Tehát csak Pasquier, Roy, és Portal Urak egészségesek; de nem gondoljuk, hogy ezek közül egygyik is magára valólna, hogy valamely kécséges és terhes kérdést a 'Ministerium' kívánsága szerént végre hajtson. — „Mostanság legnagyobb vetekedésre való tárgyat fognak a 'Követek' kamarájának azok a 'kérelmek' szolgáltatni, mellyek az Országból a 'kamará' elejébe az eránt bejöttek, hogy a 'Válosztási törvényen' jóvaltatható változásokban meg ne egygyezzenek. Az Orátorok mind két részről készen állanak, a' kik ezen alkalmazossággal beszédeket akarnak felolvasni, az Ultrák' részéről a 'Válosztási törvénynek' pártfogói ellen, Laine és Villele Urak, ezek ellen pedig a 'Liberalis' részen, Manuel, Chauvelin, és Dumarçay Urak, helyhezttették magokat állásba. Az ezen kérelmek felett előfordulandó vetekedések azért tartatnak ily fontosoknak, hogy, ha a 'Válosztási törvénynek' pártfogására bejött kérelmek tekintetbe vétetnek, már így előre is nyertek a 'Liberalisok' annyit, hogy legalább a' mostani ülésekben nem fognak a' 'Minister'ek ezen törvény' megváltoztatásának jóvállásával a' 'kamará' elejébe jöni; nem csak, hanem a' 'jövő' esztendőbeli ülésekig ismét ki fog a' 'kamarának' és ötödrésze lépni, 's' akkor a' 'Liberalisok' ismét azon lesznek, hogy minnél több 'Liberalisok'at behozhassanak a' 'kamará' tagjai közzé.

Gregoire már két rendbéli írást intézett az Isere' departamentje béli Válosztókhoz, melly írásokról, a' mi Ujság-leveleinknek csak ennyi megjegyzéséből is ítélni lehet: — „Ezen írásban (ennyiből áll Ujság-leveleinknek megjegyzése) nagyon ki-kel Gregoire az általa úgy neveztetett Fanatisusok, a' Thro-

nus' és az Oltár' Ritterci, 's' a' Feudalitas' Zélotjai ellen.“

Machi Ur, a' Pápa' Párisban lévő Nuntiusa Jan. 6-dikán közönséges pompával tartott audientzián volt a' Királynál, a' hova Udvari gála hintóban vitték. Onnét a' Princzekhez és Princsekhez ment udvarlásra, 's' végre a' Princz Angouleme testörzöji' szalájában ebédelt a' több kövecsegi személyekkel 45 személyre terített asztalnál, a' hol d' Escars Herceg viselte a' gazda' képét.

Jan. 6-dikán nagy ebéddel tartott az Udvarnál a' Három Királyok napja. A' sorsvonás Orleans Princzet határozta úgynevezett Bab-Királyá, ő pedig osztán Angouleme Princznét válosztotta Királynévá; — 9-dikén is nagy udvarlás volt a' Királynál. Sok Pairek és Követek jelentek-meg ő Felségénél. Nevezetes volt az Udvarlók között a' Dalmatzi Herceg Marschal Soult, kit az 1815-ben Jul. 24-dikén költ Rendelés küldött volt számkivetésbe. A' Király ezen fényes udvarlásán a' thrónusos szalában adta néki vissza a' Marschalli pálczát 's' fogadta-el tőlle a' Marschalli esküvést.

A' legújabb Monitor azt erőssíti, hogy a' Justice-Minister Deserre Ur' egészsége jobbulni kezdett: a' Journal-de-France pedig azt feleli reá, hogy nemhogy jobbulni de sőt rosszabbulni kezdett, melly szerént csakugyan Pasquier Urnak kell nem soká a' 'kamará' elejébe vinni a' Válosztási törvényt illető jóvállásokat. — A' Párisi legújabb hírek között tartozik ezen beszéd is, hogy a' nevezett beteg Ministernek felgyógyulását csakugyan nem fogná várni tovább az Országlószeik, hanem Laine Urat fogná helyébe ismét betenni. — A' Constitutional erőssíti, hogy Pasquier Ur a' Nunciussnál lévén ebéden, onnét való elmenetelekor oly nagy hurutot kapott, hogy nem beszélt

lett: — „Mi, így végzi szavait a' Con-
stitutzioncl, kívántuk volna Pasquier
Urnak, hogy ezen hurut a' December'
24-dikét megelőzőtti napon jött volna reá
(hogy 24-dikben ne tarthatta volna a' Li-
berálisok ellen a' tudva lévő heves be-
szédet); azolta minden jó beszédű Mi-
nistereink betegek. Arra a' hirre, hogy
a' Minister Desefre' helyét talám más
fogja elfoglalni, ily megjegyzést teszen
a' Quotidienne: — „Ha, úgy mond,
minden Ministernek azonnal le kellene
tenni a' Ministerséget, mihelyest meg-
betegszik, úgy csak a' nagyon egészséges
Ministerek ellen kellene a' felelettel való
tartozásra nézve törvényt csinálni: a' töb-
biéért leggyé megfelelnének az Orvosok.“

Azokat, kik a' Franczia revoluzió-
nak némely nagyon criticus idejében nem-
zeti jószágokat vásárlottak volt, veszed-
lem feoyegeti. Ezen tárgy is nem soká
új vetekedést fog okozni a' kamarákban.
De némelyeket közzülök helyben a' jó-
szágaikon éri most egy majd más vesze-
delem kezd üldözni. Beszéliik, hogy
nem régen a' Vende' határain Dom-
front táján valami gonoszokból álló
csoport egy birtokosra reá menvén halálra
gyilkolták 's holt testét az Országútra ki-
vévén egy karó mellé kötözték 's felibe
ily írást tettek: *Igy bünteti-meg az Is-
ten az idegen jószágoknak elragado-
zóját.* Hogy micsoda tulajdonságú em-
berék lehettek a' gonosztévők, abból hoz-
za-ki a' köz hir, hogy a' meggyilkott
birtokosnak házában semmihez hozzá
nem nyultak, és semmit el nem vittek.
A' gonoszok üldözöbe vétettek, de még
eddig semmi nyomokba nem lehetett

akadni. Közönségesen hirtelik, hogy ezen
nyugoti departamenteknek némely kö-
zönségeikben bizonyos személyek ellen
oly fenyegetődzések törtettek volna, mel-
lyekről azt tartják, hogy a' közönséges
gonoszságnál meggyökerettebb rugótól
venné mozgását. Mondják, hogy oly éj-
jeli őszszesereglések vétetődnének észre,
mellyek a' közönséges bátorságot nagyon
veszedelmeztetik.

Párisban mostanság néhány új köny-
vet betartóztatott a' Politzia: Ilyen volt
annak a' *Simonnak*, kit azért, hogy a'
Liberalisok klubot tartottak nálla, 200
Frankol megbüntettek, *Organisateur*
című írása, 's egyéb ilyenek: ellenben
nagyon kapják és olvassák *Bignonnak*
ily cím alatt kijött munkáját: *de Pro-
scriptions.* Azt mondja előbeszédében,
hogy az Europai külömbkülömb Státu-
solkban eléfordult historiai történeteknek
összehasonlításából észre vett egyforma-
ságok által felindítátrán, arra határozta
magát, hogy a' Számkivettetések' okairól
és következéseiről adjon-ki egy kis mun-
kát, 's ekképpen kiált-fel: „Mi oly idő-
ben élünk, midőn a' napok esztendőkké,
az esztendők századokká lesznek; nem
holnap, hanem ma kell a' Fejedelmek-
hez így kiáltanunk: Szünnyetek-meg;
vessétek az előttetek álló mélységre, a'
számkivetések' irtóztató rettentőségeire,
szemeiteket; vizsgáljátok-meg azoknak oka-
it, és rettegetek következéseikre nézve.
Az elmúltakról vett tudomány, melly itt
előtekbe terjesztetik, nem az írók' sza-
va, hanem a' Historiáké; nem ember
szoll itt hozzátok; megtörtént dolgok
beszéliik.“

Száz forint Conventiós pénzért adtak Váltó czédulában: —
Jan. 21-dikén 250 — 22-dikén 250 $\frac{1}{4}$ — 24-dikén 250 $\frac{1}{2}$ — forintot.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

B é t s.

Bétsnek azon részei, melyekre a' Duna' árja k' szokott önteni, a' mult Vasárnap reggeltől fogva, mikor felvirradván azt vették észekbe, hogy a' víz a' Müller Viasz kabinétjénél a' belső Városba foly az egygyik kapun be 's a' másiknál ki, nagy félelemben vagnak. E' felettébb veszedelmes tél. Itt Austriában a' tél' elején egyszerre nagyon sok hó esett; arra, mint akkor is jelentették, hirtelen nagy olvadás következett, melly már akkor nagy áradásokat okozott: de a' hónap csak egy része olvadhatott-el, mert hirtelen nagy hideg, 's nagy fagyás következett, 's arra későbbre ismét rendkívül sok hó esett. Ezen nagy hideg egy végtében csak Jan. 21 - dikéig tartott — erre ismét még nagyobb olvadás következett — a' Duna megáradott — a' jeget felvette, 's még a' felsőbb részekről is lehozván, azzal Bétsnél, az árkát a' belső város és Leopoldstadt között megdugta — 's ez okozta, hogy a' mult Vasárnap reggel az árkából kicsapott. De rosszabb az, hogy a' sok jeget, mint-hogy hirtelen ismét nagy hidegre változott az idő, 's a' víz lepadott, el nem vihette. Mi lesz a' következése. senki se tudja. Itt ilyen esetre a' mostani emberek nem emlékeznek. A' vigyázás elég nagy; minden készülétek megtétettek; a' külső városoknak alacsony részeire pallók rakattak, csajkák állítottak — de még is mind ezek mellett is rendkívül való vízdugulástól lehet félni.

Hanem ilyen újságokkal ma egy egész árkust betölthetnénk, ha csak azt leírnók, a' mit két napok alatt csak Lembergől, Augsburghól, Straszburghól és Párisból ezen rendkívül való tétről olvastunk. — Hadd maradjon a' jövő árkusra is valami.

Előfizetési Jelentés.

Cs. Királyi Consistoriális Tanácsos Glatz Jakab Ur, ki oly dicséretesen esméretes Hazánkban is, a' novelést és Vallást tárgyazó Könyveiről, azoknak számokra főlképpen: kiket olykor környürlásaik akadályoztatnak megjelenni a' közönséges isteni tiszteleten, vagy kik a' Templomon kívül is kívánnák szívceiket a' Mindenhatóhoz felemelni, elméjeket a' földi szenvedésekben vigasztalni, 's magokat a' jóban erőssíteni, a' közelebbi nyár folytában, e' következő munkát fogja kiadni.

Hauspostille für religiös - gesinnte Familien, oder Religionsbetrachtungen für jeden Sonn - und Festtag im Jahr. Zwey Bände.

E' munka, mely mintegy 40—50 ívből fog állani, hőszzas elmélkedéseket foglal magában az esztendőnek minden Vasárnap- 's Innepnapjaira, 's minenek előtt egy egy Bibliai mondás áll. Az alól irtt Könyváros, ki a' munka' kiűsőjének esnosságáról gondoskodni fog, Husvétig fogad-el előfizetést, mely a' két Darabért nyomtató papirosra 5 Rfl. Váltó Czedulában. Irópapirosra 6 Rfl. 30 kr. V. Cz. Velinre 8 Rfl. V. Cz. E' könyvet a' Szerző képe is fogja díszesíteni. Minden tíz Exemplárra egy ráadásul szolgál. Az előfizetési pénzt kéretnek mindenek vagy magához C. Tanácsos Glatz Urhoz (kinek szállása: an der Carlskirche Nr. 100) vagy az alól irthoz, bizonyos alkalmatossággal által, beküldeni.

Bécsben, Jan. 10-dikén 1820.

Heubner J. G.

Könyváros, am. Bauernmarkt Nro. 629.